

diyen bir Mahzunî.

Evet, biz “Hani bizim Mahzunî’imiz” demiyoruz. Çünkü o, cismi giden, eserleriyle ilelebet Türk milletinin gönlünde yaşayacak olan bir Mahzunî...

O usta ki “Bir ülkenin türkülerini yapanlar, kanunlarını yapanlardan daha güçlüdür” özdeyişine sadakat duyan, bu özdeyişi diline pelesenk eden bir Mahzunî. İşte o: Bu özdeyişi söyleye söyleye göçüp gitti dünyadan. Ölüm dediğimiz gerçek onu bizden aldı, kara toprağa gelin etti. Ona Tanrı’dan rahmet diliyor, tekrar dinleyemeden aramızdan ayrıldığı için, çok sevdiği Öksüz Ali Bozlağı’nın sözlerini onun için yayımlıyor, ruhu şad olsun diyorum.

*“Yüzünü sevdiğim gül yüzlü döndü
Sen gülünü kime sundun evvela
Kırpiklerin can almaya kasteder
Kele nölur uçlarını iğele*

*Sizde ne derler de güzel severne
Kaşların benzettim gümüş çövene
Yapalağı yaralatman doğana
Şahin gelir pençe vurup avala*

*Cırnağını yedin mi bu çayanın
Bak ağzına tavus kuşu sevenin
Sahibi olamaz o sen mayanın
Teslim etme dost kendini oyala*

*Leyla’nın bekçisi mecnun ben oldum-
Gark oldu gemim de deryaya daldım
Esefetme kömür gözüm ben geldim
Sen ağlama yak kınanı ağ ele*

*Aslım Reyhanlı da gurbette yârim
Sevdiğim yoluna veririm serim
Vuslat bu güneymiş Mevlâ’mız kerim
Teslim olma bu davayı oyala*

*Zarbını yedin mi bozdan sayanın
Sahibi olaman sen bu mayanın
Bak ağzına tavus kuşu sevenin
Yağar yağmur püsem püsem cığala*

*Öksüz Ali’im avluğunda avında
Kahpe düşman gaybetinde govunda
Sultan Kırşehirin Mucur elinde
Yeni buldum bir gözleri Göğala”*

● Ahmet Yıldırımtepe

Mısralarda Gizli Adım

İşte sana bir bilmece
Tek kelime, tek bir hece
Ne gündüzüm, ne de gece
Ufuklarda tanım bazen

Üç harfliyim cin değilim
Yürekteyim, kin değilim
Elif lam ve mim değilim
Hep dik durmam, yanım bazen

Benden soğuk kar nimeti
Bensiz bir hiç, yâr nimeti
Bana benzer, nar nimeti
Bir görünür binim bazen

Davudî bir ses olurum
Şifalı nefes olurum
Bülbüle kafes olurum
Genişçe bir hanım bazen

Kimisi bal deyip yutar
Kimisi kuyuya atar
Kimisi zindanda tutar
Mısır’a sultanım bazen

Kâh rüzgârlarla konuşan
Kâh hayvanata danışan
Belkıs ile çok tanışan
Nebi Süleyman’ım bazen

Uçar iken sürünürüm
Her surete bürünürüm
Bazı geda görünürüm
Sarayda hakanım bazen

Şehitlik için can atan
Bilir o kefensiz yatan
Benimle yoğrulur vatan
Bayraklarda kanım bazen

Her an Hakk-ı anımsayan
Buyruğunu önemseyen
Azrail’e gülümseyen
Sahipsiz bir canım bazen

